

Цѣна на вѣстника:

За година 5 лева, (50 броя) 6 м.
3 л. (25 броя), а за странство се
прибавятъ пощенскитѣ
разноски.

Всичко що се отнася до вѣстника се
адресира: Редакция на в. „Надежда“
въ гр. Плѣвентъ.

Единъ брой 10 стотинки.

НАДЕЖДА

За обявления се

По 5 стотинки за I-ва страни
а за пристъ...
...особенно
...имение.

...тени писма не
...лз. Ржкописи назад
...ергчатъ.

Единъ брой 10 стотинки

Седмиченъ Политико - Икономически и Търговско - Земледѣлчески вѣстникъ.

ВАЖНО!

Въ печатницата „Надежда“ на
Карабелевъ, Караивановъ & Игнатовъ,
пристигнаха разни музикални инстру-
менти и тѣхнитѣ принадлежности.
Нуждающитѣ се могатъ да ги прѣ-
гледватъ и правятъ изборъ ежедневно.
Продажбата имъ става по най-у-
мѣрени цѣни.

МНОГО ИНТЕРЕСНО!

Извѣстявамъ на интересующитѣ се, че
продавамъ единъ свършенъ новъ грамо-
фонъ № 4 съ 25 плочи, 15 голѣми и 10
малки разни пѣсни. Въ брой 15% отъ
стойността и въ почекъ по споразумение.

Съ почитание:

3—3 *Антонъ Н. Кузовъ — Плѣвентъ*

ЯЙЦА ОТЪ ЛЕКИНГСКИ ПАТИЦИ.

Се намиратъ за проданъ у Христо Ц.
Гечевъ — село Олѣрне, Плѣвентско, интересу-
ющитѣ се да отгледватъ този родъ патиси,
могатъ да се отнесътъ и купятъ отъ прите-
жателя имъ.

Наставления се даватъ при купуването
имъ.

Цѣна по споразумѣние:

1—3

Акционерно Търговско Д-во „Сила“.

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 88

Акционерното Търговско Д-во „СИЛА“
извѣстява на г. г. Акционеритѣ си, че свика-
ното за 27 т. м. общо годишно събрание не
се състоя, понеже вѣма депозиранъ изискуе-
мия се отъ чл. 60 отъ устава, капиталъ и
съгласно забѣлжката подъ сѣщия членъ то
се отлага, за 13 Мартъ т. год. когато ще се
състои при колкото капиталъ има депозиранъ.

За разгледане въпроси оставатъ сѣщи-
тѣ обявени въ обявлението № 79 публика-
но въ брой 33 на мѣстния в. „Надежда“.

Нови депозирания на акции ще се прие-
матъ всѣки день въ кантората на Дружество-
то и най късно до 12 мартъ 5 ч. слѣдъ обѣдъ.

гр. Плѣвентъ, 26 февруар. 1905 година.

Отъ Управлението.

ВАЖНО!

Всѣка домакиня прѣди да дава
прѣжда вълнена, памучна, вълнени и
памучни платове, блузи и пр. и пр.
както и парцали за черга да боядисва,
нѣка опита пристигналитѣ за тѣзи
цѣль прочути боя въ магазинъ „Хигелъ“
улица „Александрова“ № 743.

Начина за употребленіе е много
лесенъ, трайността на цѣвтовѣтъ га-
рантирана. Всѣки пакетъ има начина
на употребленіе на български.

Цѣвата на единъ пакетъ е 20 ст.
Също и царска синка въ торбички
по 5 ст. за прапе.

3—4

К. ГАНОВЪ

Бившъ жандармъ и митарственъ
чиновникъ се установява като
КОМИСИОНЕРЪ—ЭКСПЕДИТОРЪ
при гара Сомовитъ.

Гдѣто при тамошната митница
ще обезмитява и експидира
разни стоки, багажи и проч.
за вѣскадъ.

3—3

Плѣвентъ, 3/III 1905 г.

Новинитѣ, които телеграфнитѣ агенции ни
донасятъ отъ театара на войната сѣ една отъ
друга по неблагоприятни за руситѣ. Кърва-
вата драма, която се разыгрива на далечой
истокъ е една отъ най ужаснитѣ. Съ хиляди
жертви всѣки день падатъ по Манджурскитѣ
полета. Крѣвъ като рѣка се лѣе между сла-
вянството и жалтата раса. Днесъ, за днесъ
надмощието е надъ страната на Японцитѣ.
Ореода на руското оружје е затъмнялъ. Днесъ
е въ трауръ и ужасъ цѣлия руски народъ —
цѣлото славянство!... Плаче „майка Русия“ —
плаче цѣлото славянство за хилядитѣ жертви,
които днесъ падатъ далечъ на хиляди кило-
метри отъ отечеството си по Манджурскитѣ
стрѣмнини.

Базата на войната, която цѣли 8 мѣсеца
се въртеше около Портъ-Артуръ се пренеси
на вѣтръ въ Манджурия. Цѣла година гене-
ралъ Куропаткинъ се укрѣпваше около Муг-
денъ. Трѣбваше да дочакаме 26 Февруарий
за да чуемъ, че Мугденъ падна въ непри-
телски рѣцъ. Съ паданіето на Мугденъ грѣ-
мна славата по цѣлото земно кълбо на жел-
тата раса и неприятелите на Великата руска
империя се злобно ухилватъ. Тържествува
неприятелитѣ на Русия — плетътъ венци на
японската храбростъ!...

Тържествата въ Токио сѣ неописуеми, а
овацитѣ които се правятъ прѣдъ царскитѣ
палати нескончаеми... Но ний мислимъ, че
рано е още за това тържество което Япония
прави, защото съ това се не свършва войната.
Една стара пословица казва: — „който най
сетнѣ — той най хубаво се смѣе“.

Мѣчное, при това положение, да се знае
кога ще се свърши войната и кой ще е побѣ-
дителя. Оборота въ една война, често заема
едно и друго направление. Побѣдата е щас-
тие на едната или другата страна и зависи
отъ много обстоятелства, а тѣзи обстоятел-
ства трѣбва да се добръ схванатъ, а при това
най главно е врѣме и трѣпѣние. Япония съ
своята си азиатска хитростъ и бързина мисли
надѣв-нати да тури руския колосъ въ тар-
буха си. Всѣка бърза слава е кѣса.

Она севѣренъ и мраченъ колосъ, който е
сздаденъ отъ храбростта и трѣпението на
руския войникъ нѣма така лѣсно да привие
вратъ, нѣма да допусне да се помрачи руе-
кото оружје и падне славата на руския вой-
никъ. Телеграфнитѣ агенции ни донасятъ, че
въ Царско е село подъ прѣдсѣдателството на
Царя се държатъ, всѣки день, военни сѣвѣтъ
и се обсъжда какви приготовления трѣбва да
се направятъ за далечний истокъ.

Дадено е заповѣдъ за мобилизирването
на една армия отъ 400,000 души и вземаніе
всички други военни мѣрки. Това не показва,
че Русия мисли да сложи оружјето, слѣдъ
паданіето на Мугденъ, както си мислятъ Я-
понцитѣ. Туй показва, че Русия мисли да
води войната до край т. е. до като нанесе
една значителна побѣда на японцитѣ и я
сѣкруши.

Въ Токио това го разбиратъ добръ и сами
виждатъ, че продължението на войната не е
въ тѣхенъ интересъ, затова и бързатъ чрѣзъ
тѣхнитѣ и английскитѣ агенции да протеле-
графирватъ, че ужъ Русия е готова на едно
посрѣдничество за миръ. Русия многократно
чрѣзъ официални източници е опровергавала
подобно нѣщо, а това много смущава Япония,
макаръ и да побѣждава.

Трудното положение, въ което днесъ се на-
мѣрва армията на Генералъ Куропаткинъ, не
е отъ нехрабростта на руския войникъ, а отъ
много други обстоятелства, които тукъ не му
е мѣстото да разглеждаме. Героизма и хра-
бростта на руския войникъ не е по малка
отъ оная на японския. Това виждаме отъ ста-
налитѣ до сега схватки между японци и руси
въ манджурската война. Отъ първия стрѣл-
чески полкъ отъ източнитѣ сибирски войски
сѣ останали 3 офицери и 150 войника, отъ
Юрьевския полкъ отъ 25-та дивизия сѣ оста-
нали 619 войника 2-ма офицери. Има съобще-
ния, даже, че руситѣ сѣ унищожили цѣла
една японска дивизия. Генералъ Куропаткинъ
се е отеглил и се укрѣпва при Телинъ. Въ
плѣнѣтъ на Куропаткина влизало отстъпление

до Харбин до когото време той ще получи значително подкрепление. Сегашното му отслабление има за цел, като дава някои съражения, да забавя японското настъпление до като се види готов за едно сериозно надмощие над японците и тогава да подемем едно флагово генерално нападение. Бъдещето е пръв читател и ще видим какъ ще се развият обстоятелствата въ Манджурия.

Нашите благопожелания въ случая не могат от да не бъдат на страната на освободителката ни, която не върваме да мине много време и ще победи Япония, като я застави да иска миръ.

Теософия.

Не преди много време премина през градъти един просвѣтителъ. Въ единъ курсъ отъ четири сказки просвѣтителя г-нъ Никовъ Софроний изложи, както той казва, научните данни за човѣшкото безсмъртие; отрече дарвиновата теория; посочи ни пътя на истинския благополученъ животъ основанъ, разбира се, на вѣрата въ безсмъртието на душата. Той не илюстрира извитъ на Европейската цивилизация, защото това било излишно спорѣдъ него. Системата о която се придръжаше г-нъ Никовъ при развитието на всяка сказка, отдѣлно и изобщо тая на цѣлия курсъ е много интересна. Въ печатаните програми на курса му отъ четири сказки се виждаше, че първата сказка ще има за целъ да убѣди слушателитѣ, че нашата цивилизация е прогнила, че тя е направила живота на европейците тягостенъ и неносимъ защото е създава социалния въпросъ, милитаризма, свободната любовъ, самоубийствата и изобщо тая развала, която сѣмъства нашия животъ. Известно е, че да се излѣкува една болѣсть лѣкаря найнапредъ опрѣдѣля диагнозата на болѣстта, че постѣ спорѣдъ тая диагноза назначава способъ и срѣдствата на лѣчението. За да бъде логиченъ тъкмо това е направилъ г-нъ Никовъ въ печатания планъ на курсоветѣ си. Нѣма да имамъ време да развия подробно съществениятѣ си сказки, за това напущнахъ първата, отговаря сказки на въпроситѣ отправени нему, защо не съобщава първата си сказка.

За да се поясни истинската причина по която просвѣтителя испушна първата сказка, именно трѣбва да се види тая софистическа система която той слѣдва. Въ втората си сказка той по отрицателенъ пътъ истѣкна безсмъртието на човѣка. Който претендира да проповѣдва истината трѣбва да бъде еднакво ясенъ, последователенъ, безпристрастенъ, както къмъ своето положение така и къмъ това на противникитѣ си. Отрицателната критика за да бъде критика, а не шарлатанство и софистика, необходимо е най точно да се застрахова, изложи, това положение което ще се отрича. Направи ли това г-нъ Никовъ? — Не. Той не ни каза какъ свършенната наука — биологията, физиологията а ако щете и социологията разрѣшава тоя въпросъ, а съ общи фрази тъкмо и несвързано го заобиколи. Силението му да отрече паранезма съществуващъ между душата и тѣлото ще си остане голослови до тогасъ до когато той не ни даде едно точно опрѣдѣление на това което той нарича душевенъ миръ. А колко повече това бѣ необходимо при втората му сказка. Тукъ той съ положителни данни ще подкрѣпи, но що? — той избѣгва да ни каже. Той ни изрѣжда редъ факти отъ чисто нервонапатично свойство и отъ тѣхъ създава система! Защо той крайни-

тъ, логични заключения на тѣзи система не ни дава? Шото сѣ крайно неелени и ума на най простия човѣкъ, стига да не е съ болѣвъ мозъкъ не може да ги приеме. Той ни расправяше, че цѣлата дръвна литература съдържала доказателства за безсмъртието на душата, за прѣраждаването и пр. Не е чудно. Въ дѣтството на човѣшката мисль такива неелености още сѣ имали своето мѣсто, но стигаме само единъ Аристотель, при ония осжжани данни които даваше тогавашната наука, за да се разсе цѣлия тоя кошмаръ и да умрѣ всѣки на вѣрата. Помѣна той Платона, Платона и др. Интересно е да знаемъ какво е училъ Платонъ. Платонъ не прѣставява никакъ интересъ, едва ли можемъ вънагради вниманието на читателя съ изложението на философската му система въ подробности. Напримѣръ ето какво сѣ учили Платонците за душата. Човѣшката душа истѣка изъ общо-мировата душа и че тя влиза въ тѣлото отъ вѣнъ. Отъ съществуването на болѣститѣ и сънищата тѣ дохожда до заключението, че съществуватъ добри и зли духове. Тѣ сѣ твърдили, че душитѣ могатъ да живѣятъ безъ тѣлата, като прѣкарватъ въ нѣкакво си състояние на сънъ, подобно на дребнитѣ прашинки плуващи изъ слънчевитѣ дъжди. Душитѣ се прѣселяватъ въ други тѣла, щомъ като намърели достойно за себѣ си мѣсто. Това трѣбваше г-нъ Никовъ, за да не мислимъ че е шарлатанитѣ да го каже. Отъ цѣлата система на платона ученieto за прѣселението на душитѣ и физиологията му за насъ сѣ най интересни. Слѣдъ смъртта на тѣлото училъ той, душитѣ блуждали надъ гробоветѣ, като отново некаки да се повърнатъ въ тѣлата или се въздвигали отново въ други тѣла до като достигнатъ онова свършено състояние когато ще могатъ да се слѣятъ съ Бога; че душата като влиза въ тѣлото, се намира въ безсвѣтено състояние или въ състояние на екстазъ; че на онзи свѣтъ има награди и наказания и че за праведнитѣ ще има прѣдпозначена особена звѣзда, а тѣзи чийто животъ не е билъ тѣй чистъ сѣ осжжени да се родятъ втори пътъ подъ видъ на жена, ако и това ги не поправи то имъ прѣдстои цѣлъ редъ последователни прѣвѣления въ различни животни: лѣкомисленитѣ хора се прѣраждатъ въ птици, неразумнитѣ хора въ трѣвопасни животни, невѣжитѣ въ риби и т. н. Платоновата физиология, спорѣдъ опрѣдѣлението на Ритера се свѣжда. Всичко въ човѣшкото тѣло е създадено зарадъ разума по, известни опрѣдѣлени цѣли. Ето защо най напредъ създателя е приготвилъ мѣсто за Богоподобната частъ на душата — разума. Главата, като кръгла, надарена съ органи на познаването, подобна на образа на цѣлото тѣло, слабо покрита съ мѣсо, колкото да задържа чувствата е била мѣстото на разума. На главата е дадено управлението на цѣлото тѣло, ето защо и тя се намира на горния край на тѣлото; тѣй като смъртното създание има всичкитѣ шестъ неправилни движения то и главата не трѣбва да се търкала по земята, а отъ тука тѣлото е дълго, има крака за ходене и ръцѣ, които да служатъ на тѣлото. По нататѣкъ, тѣй като разума се помѣщава въ главата; а душата, която е способна на гневъ се помѣщава въ гърдитѣ, за да не се смѣсватъ двѣтъ поставена е шията, която ги отдѣля и че това мѣсто отъ човѣшкото тѣло е опрѣдѣлено за душата за да бъде тя винаги готова на призвитѣ на разума. Желанията сѣщо иматъ своето особено мѣстоположение въ долната частъ на тѣлото — въ стомаха, но понеже тѣ се управляватъ и отъ разума и душата то, за да не се смѣсватъ съ раздражителната душа гос-

подъ е създава прѣграда между стомаха и гърдитѣ. Тая гледка и блѣстяща прѣграда съдържа въ себе си и сладость и болки и е способна, както ослѣдлого да огражава нашитѣ мисли. Когато разума не одобрява извѣстно желание, то той го спира съ болкитѣ на тая прѣграда и напротивъ, когато той го одобрява то сладостта, която се испитва отъ тѣзи прѣграда потопява тѣлото въ тихъ сладостенъ покой. Освѣтъ това въ време на сънъ, на болѣсть, или възбуждение, тя става пророчествующа, тѣй щото отъ тукъ се вижда, че даже и най наскоро частъ отъ човѣшкото тѣло става до известна степенъ мъртво на истината. Червата у човѣка се прѣгиватъ нѣколко пъти въ човѣшкото тѣло, за да не прѣминава храната тѣй бърже презъ тѣлото понеже неумѣрената жадностъ за хранение въ такъвъ случай би направила невъзможни философскитѣ сгрѣмления на човѣка и би го заставили да се вслушва повече въ гласа на божеството, което живѣе въ него.

Платонъ е училъ че има двойно безсмъртие; че често пъти се случало да си припомнимъ известни състояния, които никога въ нашия земенъ животъ не сме прѣживѣвали. Това най силно доказателство за миналото безсмъртие Г-нъ Никовъ го испушна, защото свършенната физиология обяснява това нѣщо съ положителностъ съ двойната дѣятелностъ на мозъчнитѣ свѣри. А защо Г-нъ Никовъ испушна всичкитѣ току що цитирани изводи отъ учението, което проповѣдва? — Защо той е уменъ човѣкъ и съзнава всичката имъ нееленостъ. Само по себѣ си се разбира че, Платонъ, като създател на цѣла система въ философията, като създател на идейната теория, той въ историята на философията ще остане единъ великъ философъ, но да го извадимъ изъ архива, да отрѣзиме дѣтритѣ му отъ рѣждага и да ги прѣповѣдаме за наука е много забавно заблуждение. Понеже Г-нъ Никовъ е уменъ човѣкъ той испушна първата си сказка, сѣщо така, както испушна да развие прѣдъ слушателитѣ си току що изложениетѣ учения на учителя си. Въ първата си сказка той бѣе да иска ще се докосне до най плащитѣ въпроси, той ще има работа съ много честолюбия и самолюбия, понеже въпросъ е въ много близко съотношение съ живота ни, и въ такъвъ случай той ще получи тази ирония и въпроси още при първото си появяване, а не както това стана въ дѣствителностъ, чакъ при четвъртата сказка. Въ живота има нѣколко течения и всѣко едно отъ тѣхъ е съ прѣгненъ да примирява човѣка съ дѣствителността по най добъръ начинъ. Г-нъ Никовъ отстъпва, както отъ социалистичния мировзгледъ тѣй и отъ Анархистичния пътъ, като прѣдлага новъ пътъ — пътя на слѣпата вѣра, на самоотричанието и вечния покой. Това мировзрение е родено въ люлката на азиатската цивилизация и е пригодно за нея. Въ цѣлата английска литература, както увѣрватъ хора, които основателно я познаватъ, нѣма нито едно мѣсто гдѣто да виждаме проявление на любовта къмъ свободата. Азиатцитѣ не могатъ и да я цѣнятъ. Тѣ сѣ притѣглили свободата и безопасността и по добра воля сѣ избрали последната, като сѣ оставили на европейците да въздишатъ за първата. Свободата се цѣни само при дѣтелния животъ, а живота на азиатеца е прѣимуществено пасивенъ и цѣлтъ на неговитѣ желания е — покой. Има ли нѣщо общо наша прогнила цивилизация съ азиатската — не! Квистическото учение си има своето мѣсто въ Азия, но въ Европа — не. Други условия създадоха и убословливатъ съществуването на азиатската цивилизация съвсемъ други сѣ тѣзи тукъ въ Европа. Не,

ний живѣемъ както мислимъ, а мислимъ както живѣемъ.

Г-нъ Никовъ знае това, но какъ иска да ни просвѣтлява. Защо? защото той, тъй се прѣдполага, е платенъ агентъ на Теософското братство отъ Парижъ, което чрѣзъ популярнитѣ сказки на Г-нъ Никова ще печели свой привърженици. По голѣма просвѣтителна мисия би изпълнилъ Г-нъ Никовъ, ако запознаеше слушателитѣ си съ; какъ се прави магия, какъ се зарича какъ се извикватъ духоветѣ и други тайни на спиритическата наука, на която той е толкова горѣщъ привърженикъ. Прѣди нѣколко години единъ просвѣтленъ ясновидецъ Хаджи Хафуза га, пакъ отъ г. Никовитѣ хора само че този бѣ притикъ, бѣше просвѣтилъ една частъ отъ Сесийското общество. У насъ въ Пльвенъ сѣщо има ясновидецъ — за него идущия нѣтъ ще се повърнемъ.

ХРОНИКА.

— **Балатъ на Д-во „Червеный Кръсть“** — Пльвенски клонъ. На 19 Февруарий т. г. се даде годишния балъ, за въ полза на Д-во „Червеный Кръсть“. Балтъ излизе много сполучливъ, за което нѣма освѣнъ да се благодаримъ на г. г. распорѣдителитѣ му. Общия приходъ възлиза на сумата лева 930.55 ст., отъ които е направенъ расходъ л. 290.44, чистъ приходъ е останалъ л. 628.91.

— **Отъ 1 т. м.** въ градъгъ ни е започнало да излиза ново илюстрирано списание, подъ название „Градинарь“ за овощарство, зеленчарство и цвѣтарство, подъ редакцията на г. П. Д. Бубовъ уч. — градинарь при мѣстното Държ. Овощ.-Лозарско училище. Годишния му абонаментъ е 3 л. прѣдплатени. Ще излиза два пѣти въ мѣсца въ 1 и 15 число. Ако сѣдимъ по първата му книжка, която прочетохме съ услада, нѣма освѣнъ да го прѣпорѣчваме на читателитѣ си, отъ което безсмыслено ще извлечѣтъ голѣми ползи. Желаетъ му дълъкъ животъ и много абонати.

— **Въ послѣдния брой** на в. „Пльвенски Гласъ“ е помѣстено едно антрефиле, което по своята тенденция ни се вижда да е писано отъ лице, на което за сѣга името ще замълчимъ, защото не желаемъ да му правимъ честъ, до гдѣто не сме още проучили работата добръ. Ако дѣйствително има подадено такова заявление, то не е друго освѣнъ плодъ на единъ умопобърканъ мозъкъ, на които по всѣка вѣроятностъ сѣ повлияли духоветѣ, съ които милостта му ежедневно има работа. Ще прослѣдимъ обстоятелствено тоя въпросъ и ще се повърнемъ повторно по него въ единъ отъ слѣдующитѣ броеве.

— **Работитѣ по обработването на парка**, около къщата-музеюмъ, въ памѣтъ на Царь-Освободителя, отъ нѣколко дена сѣ започнали и вървятъ доста усилено. Ежедневно работятъ отъ 30—40 души аристанти, и почти цѣлото мѣсто е исчистено и подравнено, слѣдъ това ще се почне риголването и саденето на разни дръвчета. Рѣководението на работитѣ по нареджанието на Парка е възложена на учителя — градинарь отъ мѣстното Държавно Лозарско-Овощарско училище г-нъ Д. Гюлеметовъ, който сме увѣрени ще положи всички старания и знания, щото още тая пролѣтъ да се довърши всичко по засаждането, та да може още това лѣто да се постигне единъ добъръ изгледъ около къщата музеюмъ.

— **Излѣзло отъ печать** и е пустнато въ продажба пълно рѣководство по овощарството отъ Д. Гюлеметовъ учител — градинарь при мѣстното Държ. Лозарско-Овощарско училище, отъ 16 печ. коли. Цѣна 3 л. Желаящитѣ да го купятъ могатъ да се отнесатъ направо до г. Гюлеметовъ. Прѣпорѣчваме го на читателитѣ си, отъ което ще могатъ да узнаятъ всичко, което е нужно за всѣки единъ който желай да се занимава съ тоя толкова доходенъ клонъ отъ нашето земледѣлие.

— **Отъ с. Вълчи Трънъ** (Пльвенско) подучиме една дълга и широка дописка прогнѣвъ тамошния свѣщенникъ Борисъ К. Паспаловъ, въ която ни се расправятъ много не пристойни работи извършени отъ тоя свѣщенникъ: По отношение изборътъ за църковни настоятели, той е игралъ много до гдѣто успѣе да си избере свои хора за такива, отъ което не ще съмнение че иматъ право хората да се съмняватъ че съ избора на тия лица се крѣятъ нѣкои работи. Въ сѣщата дописка се расправя и за нѣкакви доброволни пожертвования които биле повечето отъ 1700 л. които биле ужъ за описване на църквата, а въ сѣщностъ нищо не сторено. При това ни се расправя че той като искалъ да ескуби едни младоженци съ 100 л. ги каралъ да му научатъ прѣдварително всички молитви и тогава да ги вънчай, когато кмега му казалъ че тѣ никога не ще могатъ да ги научатъ, защото сѣ безграмотни, то той казалъ тогава да му платятъ 100 л. за да ги вънчай, иначе щѣлъ да донесе че момата е още непълнолѣтна за да вънзе въ бракъ. Редъ други работи ни се расправятъ за тоя практиченъ попецъ, но поради нѣмание мѣсто изоставаме за сѣга, публикуването на цѣлата дописка, но ако стане нужда ще и дадемъ изъ цѣло мѣсто въ единъ отъ слѣдующитѣ си броеве, за да види всѣки, защо пропада и не зачитатъ хората вече религията.

Ний вѣрваме, че тѣзи нѣколко наши думи ще вразумятъ тоя попецъ и той ще прѣстане за въ бдѣние да става прѣдмѣтъ на разни критики. Обръщаме вниманието и на неговото началство.

— **Вншната търговия на Княжеството.** Общото количество на вноса на разнитѣ категории стоки прѣзъ м. януарий т. г. възлиза на 7,783,185 лева срѣщу 7,331,786 лева отъ м. г.; износа прѣзъ това врѣме възлиза на 6,744,675 лева срѣщу 6,139,965 лева за сѣщи периодъ отъ м. г. Най-голѣмия вносъ е: отъ Австро Унгария 1,810,545 л., отъ Англия — 1,410,003 лева, отъ Германия — 1,228,427 лева и отъ Турция — 1,077,550 л. Най-голѣмиятъ износъ е за Белгия — 2,787,815 лева главно пшеница и червешка, рѣжъ, овѣсъ, ечмикъ, царевича, пшенично брашно и пр.

— **Наборната комисия.** Тая година започна приглѣждането на младежитѣ за войници на 24 февруарий и ще продължава чакъ до 1 априлъ. Приглѣждането става въ зданието на дружество „Нива“.

— **Графиня Хартенау за Иерусалимъ.** Четемъ въ Пловдивски в. „Балкански Новини“ „Съ положителностъ се твърди, че графинята Хартенау, съпруга на покойния князь Батембергъ, съ дѣцата си — принцъ Крумъ Асѣвъ и принцеса Цвѣтана ще отиде на поклонение на Божи гробъ, гдѣто и покойния Александъръ това бѣше направилъ прѣзъ живота си.

Графинята и дѣцата ѝ въ пътешествието си ще минатъ прѣзъ България.“

До Г-на Редантора на в. „Надежда“
Тунъ,

Господинъ Редакторе,

Понеже много отъ членкитѣ на женското дружество „Пробуждане“, както и много граждани мислятъ, че азъ съмъ автора на публикуваната въ послѣдния брой на вѣстника Ви критика на ладения отъ женското дружество концертъ прѣзъ мѣсець февруарий т. г., то за възстановление на истината, моля Ви да съобщите чрѣзъ вѣстника си името на истинския авторъ на критиката и да заявите, че азъ никога нито двѣ думи съмъ писалъ въ редактирания отъ Васъ вѣстникъ.

Пльвенъ, 2 мартъ 1905 г.

Съ почитание: Е. Оббовъ.

В. Р. г. Оббовъ иска много нѣщо т. е. да съобщимъ името на истинския авторъ, което за наше и негово съжаление не можемъ сторити никога, понеже той знае много добръ че това съставлява тайна за редакцията.

ТЕЛЕГРАМИ.

Парижъ, 1 м. Почти всичкитѣ парижки вѣстници изказватъ дълбока скръбъ по поводъ на послѣднитѣ събития въ Манчжурия и повече отъ тѣхъ се изказватъ въ смисълъ, че а време вече да се почнатъ мирнитѣ прѣговори.

Вѣстникъ „Journal“ който е по малко настроенъ несимично, възлага всички надежди върху организаторския талантъ на Генерала Куропаткина. „Eclair“ разчитва върху неспособността на японцитѣ да извлечѣтъ всички ползи отъ своитѣ побѣди. „Echo de Paris“ съвѣща руситѣ и гѣхчигѣ пригледъ да не се отчайватъ и напомня военното правило, споредъ което една армия не може да се смѣта за побѣдена, додѣто тя запазва боева способностъ.

Нючангъ, с. д. Тука е получено извѣстие то, че руситѣ отегжватъ на разпожесанъ части, отъ врѣме на врѣме се укрѣпаватъ, за да спратъ поне за малко прѣселѣванията на японцитѣ.

Руситѣ могатъ да се опитатъ да достигнатъ Гиринъ, като се ухлѣятъ по долината къмъ сѣверо-изтокъ, но трѣснатиятъ отъ рѣката Ялу специаленъ японски корпусъ заплашва да ги отръже отъ това направление. Куроки върви къмъ сѣверо-западъ, като отблъсква рускитѣ войски по направление къмъ армията на Ноги.

Лондонъ, с. д. Споредъ телеграма, присигнали отъ Харбинъ, улицитѣ и часгитѣ къщи сѣ пълни съ ранени; положението е ужасно; лиеватъ лѣкари, лѣкарска и дезинфекционни сръдства.

Нючангъ, с. д. 40,000 руски плѣнници ще бѣжатъ изпратени въ Япония.

Загубитѣ на Куропаткина.

Берлинъ, с. д. „Локаль Анцайгеръ“ обнародва една телеграма отъ Петербургъ, която съобщава, че, споредъ, официалнитѣ новини, генералъ Куропаткинъ е изгубилъ въ сражението при Мукденъ една третя частъ отъ армията си.

Сѣщиятъ вѣстникъ прибавя, че японцитѣ правятъ всички възможни усилия за да отръжатъ отегжлението на руситѣ къмъ Харбинъ.

(Б. Т. А.)

ПЛЬВЕНСКО ОКР. ФИНАН. УПРАВЛЕНИЕ.

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 1305

гр. Пльвенъ, 9 Февруари 1905 год.

На основание прѣдписанията на финансовото Министерство отъ 15 Септемврий 1904 год. подъ №, № 4550 и 4551 и съгласно протоколитѣ отъ 2 Юний 1904 год. на комисията прѣдвидена въ чл. 59 отъ правилника за прилагане закона за разработване на мѣритѣ, утвърдени отъ Господина Министра на финанситѣ, обявява се на интересующитѣ, че на 15 Мартъ т. г. въ 2 часа послѣ обѣдъ, съ перетрожка на слѣдующия денъ, въ Никополското Околийско Финансово Управление, ще се произведе търгъ съ явно наддавание, за продажбата на държавнитѣ пазбища (совати) „Крива-Круша“ отъ около 600 декара въ землището на с. Коприва, и „Крива-бара“, отъ около 2600 декара въ землището на с. Новачени, Никополска околия.

Наддаванетоъ ще става на декарь, пърначална оцѣнка на когото се опрѣдѣля по 12 л.

Залогъ за правоучастие въ търга е взема 5 %.

На село или земледѣлска група, желаю-

ща да основе ново село, земеделската банка ще може да отпусне взаимнообразно, по надлъжний редъ, частъ отъ стойността на останалитъ върху и дѣлъ.

Всѣки който иска да вземе участие като конкурентъ въ търга, *трябва да отговаря на условията и представи документи предвидени въ чл. чл. 61, 62, 63 и 64 отъ правилника за приложението закона за разработване на мърритъ.*

Разноска по публикацията на настоящето обявление и други каквито биха последвали, ще бѣдатъ въ тежестъ на купувача на пасицето.

Плѣв. Окр. Фин. Началникъ: **К. Н. Мошевъ.**
2—2

Българска Землед. Банка, Плѣвенски Клонъ

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 1507

Българската Землед. Банка — Плѣвенски Клонъ въ качеството си прѣдставителка на Българската Народна Банка — София, извѣстява на интересующитъ се, че на 10-й Мартъ н. г. въ 2 часа слѣдъ обѣдъ ще продава на публиченъ търгъ съ явна конкуренция въ помещението на Банковия клонъ, имотитъ, бивше притежание на Петко Н. Пѣевъ отъ гр. Плѣвень, а именно:

1) Ханъ, фурна и сайванъ въ с. Махлата на „Главната улица“ съ дворъ 617 □ метра, при съседни: отъ три страни пѣтъ и Кръстю С. Дундаковъ, оцѣнена за 3500 лева.

2) Къща двуетажна съ хамбаръ и зимникъ съ три стаи въ сѣщото село на „Главната улица“ съ дворъ 1803 □ метра, при съседни: улица, праздно мѣсто отъ Маринъ Лилевъ, Цеко Баевъ и барата, оцѣнена за 2500 лева.

3) Магазинъ и два дюгана въ гр. Плѣвень, „Александровска улица“ съ дворъ 651 □ метра, при съседни: отъ три страни пѣтъ и дюгана на Ставио Денковъ, оцѣнена за 22000 лв.

4) Дюганъ въ гр. Плѣвень, „срѣщу старата Поща“ подъ № 3014, при съседни: улица отъ двѣ страни, Натанъ Леви и собствения дюганъ на Петко Н. Пѣевъ, оцѣненъ за 3000 лева.

5) Дюганъ въ гр. Плѣвень „срѣщу старата Поща“ подъ № 3103, при съседни: улица, собствения дюганъ на Петко Н. Пѣевъ и Израелъ Бохуръ, оцѣненъ за 500 лева.

6) Къща въ гр. Плѣвень подъ № 3065 съ дворъ 791 □ метра, при съседни: Священникъ Парашкевъ, Пано Атанасовъ, Димитръ Грамостояновъ и собствено мѣсто на Петко Н. Пѣевъ оцѣнена за 7000 лева.

7) Праздно мѣсто въ гр. Плѣвень за къща съ пристройка, приспособена за изба за вино „срѣщу хаврата“, до нея пѣтвникъ и хамбаръ, при съседни: Димитръ Грамостояновъ, Тодоръ Касабова и собствената къща на Петко Н. Пѣевъ, оцѣнена за 3000 лева.

8) Фурна въ гр. Плѣвень, IX кварталъ, въ Куванджикската махла съ 9 □ метра дворно мѣсто, при съседни: улица, Нешко Пановъ, Димитръ Игнатовъ и Иванчо Колевъ, оцѣнена за 500 лева.

9) Бранище въ землището на гр. Плѣвень, мѣстността „Дрѣвъ“ отъ 2998 декара при съседни: Буковската мѣра, Брашлянекия пѣтъ, градско бранище и бранището на Стояновъ; Върбенковъ & Сие, оцѣнено за 32998 лева.

Надаването ще почне отъ първоначалната оцѣнка.

Поемнитъ условия могатъ да се видятъ въ Банката всѣки присѣтственъ день и часъ.

Търгътъ ще почне отъ два часа и ще свърши до 6 часа слѣдъ обѣдъ.

При това обявява се на интересующитъ се, че ако нѣкой отъ купувачитъ не може да исплати цѣлата покупна стойностъ на имота, то може да му се даде подъ ипотека за срокъ отъ 1—5 години, като плати прѣдварително извѣстна частъ отъ покупната стойностъ на купения отъ него имотъ съ особно за това споразумение.

Въ случай че пролажбата се утвърди отъ

Българ. Нар. Банка, то разноска по обявлението оставатъ за смѣтка на купувача.
гр. Плѣвень, 3 Мартъ 1905 год.

Българска Земледѣлческа Банка
Плѣвенски Клонъ.

1—1

Българска Землед. Банка, Плѣвенски Клонъ.

Обявление

№ 692

Българската Земледѣлческа Банка Плѣвенски Клонъ въ качеството си прѣдставителка на Българската Народна Банка — София, извѣстява на интересующитъ се, че на 7 Мартъ н. г. въ 4 часа слѣдъ обѣдъ ще продава на публиченъ търгъ съ явна конкуренция въ помещението на Банковия клонъ единъ имотъ, бивше притежание на Иото П. Петърнишки отъ гр. Плѣвень, а именно:

1) Една ливада въ землището на село Опанецъ въ мѣстността „Прѣзъ Вита“ отъ (400) четири стотинъ дюлюма при съседни: х. Естатевата ливада, Граничнитъ камъни, Митрополскитъ градини, Граничнитъ камани и Христо Игнатовъ, оцѣнена за 4553-50 стотинки.

Надаването ще почне отъ първоначалната оцѣнка.

Поемнитъ условия могатъ да се видятъ въ Банковия клонъ всѣки присѣтственъ день и часъ.

Залогъ за участие въ търга се изисква 10 %.

гр. Плѣвень, 5 Февруарий 1905 год.

Българска Земледѣлческа Банка
Плѣвенски Клонъ.

1—1

Обявления отъ сѣдебнитъ пристави

№ 882

Извѣстявамъ, че отъ 7 Мартъ до 7 Априлъ т. г. до 5 ч. слѣдъ пладнѣ ще се продава на публиченъ търгъ въ канцеларията ми въ гр. Плѣвень слѣдующий недвижимъ имотъ находящи се въ гр. Плѣвень, а именно:

1) Една четвъртъ $\frac{1}{4}$ частъ отъ единъ дюганъ, цѣлѣтъ нахолящъ се въ гр. Плѣвень подъ № 358, на Александровската улица съ дворъ 75 кв. метра при съседни: Илия Петровъ, Брат. Караиванови, улица и Бара оцѣнена $\frac{1}{4}$ частъ за 150 лева.

Горний имотъ принадлежи на Пашо Пановъ отъ гр. Плѣвень не е заложенъ продава се по вѣзисканieto на Костадинъ Ячовъ отъ гр. Плѣвень за 104 л. ст., лихвитъ и разноска по изпълнителния листъ № 4497 издаденъ отъ II Плѣвенский Миров. Сѣдия.

Надаването ще почне отъ горната цѣна. Разгледането книжата и надаването може да става всѣки присѣтственъ день въ канцеларията ми.

гр. Плѣвень 28 февруар. 1905 год.

Дѣло № 1331/902 год.

I Сѣдебенъ Приставъ: И. Бутиловъ.

№ 780.

Извѣстявамъ, че отъ 7 Мартъ до 7 Априлъ т. г. до 5 часа. слѣдъ пладнѣ ще се продава на публиченъ търгъ въ канцеларията ми въ гр. Плѣвень слѣдующий недвижимъ имотъ находящи се въ Плѣвенското землище, а именно:

1) Нива въ мѣстността „Дюлюмсуза“ отъ 4 декара и $1\frac{3}{4}$ ара при съседни: Иванъ Качармазовъ и Димитръ Ив. Ябалкаровъ оцѣнена за 15 лева.

Горний имотъ принадлежи на Никола Т. Габровски отъ гр. Плѣвень не е заложенъ продава се по вѣзисканieto на Дружество „Успѣхъ“ отъ гр. Плѣвень за 250 лева, лихвитъ и разноска по изпълнителния листъ № 2010 издаденъ отъ I Плѣвен. Миров. Сѣдия.

Надаването ще почне отъ първоначалната цѣна.

Разгледането книжата и надаването

може да става всѣки присѣтственъ день въ канцеларията ми.

гр. Плѣвень, 22 февруар. 1905 год.

Дѣло № 724/900 год.

I Сѣдебенъ Приставъ: И. Бутиловъ.

№ 886.

Извѣстявамъ, че на 28 Мартъ т. г. до 5 часа слѣдъ пладнѣ ще се продаватъ на публиченъ търгъ въ канцеларията ми въ гр. Плѣвень слѣдующитъ недвижими имоти находящи се въ гр. Плѣвен. землище, а именно:

1) Една къща въ гр. Плѣвень I кварталъ съ дворъ при съседни: Георги Славчевъ, Лазаръ Ив. Ябалкаровъ, баиръ и градска бара, оцѣнена за 2000 лева.

2) Единъ дюганъ въ гр. Плѣвень II кварталъ при съседни: Иванчо Атанасовъ, Иванчо Василевъ и главна улица, оцѣненъ за 1500 лева.

3) Една втора $\frac{1}{2}$ частъ отъ една воденица. Цѣлата отъ два камика нахоляща се въ района на село Дол. Дѣбникъ въ мѣстността „долната бара“ заедно съ припадающитъ на тази половинъ воденица ливада 23 декара и 3 ара и бостанъ отъ единъ декаръ и 3 ара въ сѣщата мѣстность при съседни: Цѣлия имотъ Бр. Ц. и Гето Петкови, Барата, Свѣщ. Н. Д. Духлински и Маринъ Г. Бончевъ оцѣнени за 4118 лева.

Горнитъ имоти принадлежатъ на покойний Георги Банчовъ отъ гр. Плѣвень не се заложенъ продава се за въ полза на наследниците останали отъ покойния по опрѣделение № 1008 издадено отъ Плѣвенски Окр. Сѣдъ.

Надаването ще почне отъ горнитъ цѣни. Разгледането книжата и надаването може да става всѣки присѣтственъ день въ канцеларията ми.

гр. Плѣвень, 28 февруар. 1905 год.

Дѣло № 1508/902 год.

I Сѣдебенъ Приставъ: И. Бутиловъ.

№ 425

Извѣстявамъ, че отъ 1 Мартъ до 1 Априлъ т. г. до 5 часа слѣдъ пладнѣ ще се продава на публиченъ търгъ въ канцеларията ми въ гр. Плѣвень слѣдующия недвижимъ имотъ находящи се въ Злокученското землище, а именно:

Една нива въ мѣстността „Кретски долъ“ отъ 20 декара при съседни: Иванъ Братановъ, М. Каменовъ, Л. Кочовъ и Р. Петровъ, оцѣн. за 424 лева.

Горний имотъ принадлежи на наследниците на покойния Глигоръ Батовъ отъ село Злокучене. Продава се на основание постановлението на II Плѣвенски Мировий Сѣдия отъ 18 Августъ 1904 год.

Надаването ще почне отъ първоначалната цѣна.

Разгледането книжата и надаването може да става всѣки присѣтственъ день и часъ въ канцеларията ми.

гр. Плѣвень, 18 февруар. 1905 год.

Дѣло № 449/904 год.

Сѣдебенъ Приставъ: Т. Вълкодимовъ.

№ 901

Извѣстявамъ, че на 28 Мартъ т. г. до 5 часа слѣдъ пладнѣ ще се продава на публиченъ търгъ въ канцеларията ми въ гр. Плѣвень слѣдующий недвижимъ имотъ находящи се въ гр. Плѣвень, а именно:

1) Едно дворно мѣсто въ гр. Плѣвень VIII кв. отъ 250 кв. метра при съседни: Въца Маринова; Георги Христовъ, Иванъ Филиповъ и пѣтъ, оцѣнено за 200 лева.

Горний имотъ принадлежи на покойний Маринъ Ив. Иочовъ отъ гр. Плѣвень не е заложено продава се за въ полза на малолѣтнитъ останали отъ покойния по опрѣделение № 132 издадено отъ Плѣвенский Окр. Сѣдъ.

Надаването ще почне отъ горната цѣна.

Разгледането книжата и надаването може да става всѣки присѣтственъ день въ канцеларията ми.

гр. Плѣвень, 1 мартъ 1905 год.

Дѣло № 533/905 год.

I Сѣдебенъ Приставъ: И. Бутиловъ.